

PARAULA I VIDA

Solidaritat sense fronteres

Un any més, «Mans Unides» de la Diòcesi, coordinats arreu d'Espanya, ens fan arribar el clam, més enllà de les nostres necessitats econòmiques, que hi ha moltíssims germans i germanes d'arreu del món, països joves i comunitats en creixement, que tenen carències molt més grans que les nostres i que per això els hem d'ajudar solidàriament. Hem de viure una «solidaritat sense fronteres», sabent que aquest és el nom nou de la caritat (Sant Joan Pau II).

El lema que ens proposen és «**Qui més pateix el maltractament al planeta, no ets tu. Col·laborar està a la teva mà**». Atreu la nostra atenció envers dades econòmiques i socials dels països pobres o en vies de desenvolupament, que ens arriben a través dels mitjans de comunicació, però que queden molt aviat sepultades en un mar de notícies immediates, que no ens deixen arribar a veure el que és essencial. Ens fan adonar que la cura de la casa comuna ha de tenir ben present l'íntima relació entre fam i pobresa i que no podem maltractar, deteriorar més el nostre planeta. Les investigacions científiques mostren que gran part de l'actual degra-

dació de la terra prové de l'acció humana. Segons l'Organització de les NN.UU. per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO), el nombre de persones que pateixen fam actualment arriba als 821 milions i s'ha aturat la reducció de la fam que es venia observant fins al 2015, sobretot a causa dels conflictes armats i el canvi climàtic. La lluita contra la fam ha d'estar relacionada amb les mesures per pal·liar la crisi mediambiental que arrabassa drets fonamentals com el dret a l'aigua, a l'alimentació, a la salut, al desenvolupament, i en definitiva, a una vida digna. La contaminació de l'aire, del sòl i de l'aigua té relació amb els abocaments industrials i de la mineria, les aigües residuals no tractades, l'ús de fertilitzants nocius per a l'agricultura, l'ús excessiu de plàstics i altres contaminacions que es calcula que cada dia (!) causen la mort de 18.000 persones.

I què hi podem fer? Què està fent ja Mans Unides? És rellevant la tasca admirable que la solidaritat va realitzant. Durant el 2018, Mans Unides va recaptar 47 milions d'euros i es van realitzar 564 projectes de desenvolupament a 54 països diferents. El 84,1% del que es va recaptar va anar a parar directament

a projectes de desenvolupament i la resta, a l'estructura, la sensibilització i la promoció i captació de nous recursos. Un 33% dels projectes aprovats (188 projectes) eren d'educació, un 20% (110) d'alimentació i mitjans de vida, un 24% (136) de drets humans, societat civil, dones i equitat, un 14% (79) de projectes de salut, i un 9% (51) va anar destinat a projectes de medi ambient, canvi climàtic, aigua i sanejament. I van poder col·laborar amb 35 accions d'emergència principalment a l'Àfrica.

Amb el seu lema, Mans Unides vol que ens adonem que el nostre planeta necessita una nova cultura ecològica, que siguem cuidadors de la terra en lloc de dominadors, i que lluitem per la vida digna de totes les persones, considerant les conseqüències mediambientals de les nostres iniciatives, de manera que es doni una gestió integral dels recursos naturals ja que «**qui més pateix el maltractament al planeta, no ets tu**». Prendre consciència de totes aquestes realitats i oferir solidaritat integral als germans que més sofreixen ha de ser un imperatiu ètic per a tots els deixebles de Crist.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Cant de Janeiras a la Catedral d'Urgell

El grup de folklore «Casa de Portugal» va oferir el tradicional cant de les Janeiras, un costum portuguès que durant el mes de gener apropa els desitjos de bon any, porta a porta, a l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

El diumenge 26 de gener van solemnitzar la missa, presidida per Mons. Vives, i concelebrada pel Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri, i per Mn. Josep M. Solé. A la seva homilia, Mons. Vives va parlar de la Paraula de Déu. En acabar la celebració eucarística va oferir un concert. L'Arquebisbe els va agrair la seva participació en l'Eucaristia i la seva felicitació.

Aquesta és la 14a edició dels cants de Janeiras dels cantaires del grup de folklore «Casa de Portugal», i han visitat residències de la gent gran, cases particulars, i esglésies d'Andorra.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Església que salva el món

La fe cristiana confessa que Déu estima la humanitat i li ofereix la seva salvació en el seu Fill, Jesucrist. Aquesta salvació consisteix en una nova manera de viure segons l'Esperit que el Senyor ens envia, una nova vida de fe i d'amor, d'alegria, d'esperança, de llibertat. Aquesta nova vida, viscuda ara de manera parcial en la lluita i l'esforç, esperem viure-la de manera plena en l'eternitat amb Déu.

La vida nova en l'Esperit no la vivim només individualment sinó també comunitàriament. De fet,

els humans som animals socials. La humanitat no és només la suma dels individus, sinó que vivim la nostra vida humana en grups: famílies, pobles, nacions, grups lingüístics, cultures... També la salvació de Déu ens eleva a una vida nova comunitàriament. És l'Església.

Les comunitats cristianes estem cridades a viure comunitàriament l'Esperit de l'Evangelí de Jesús en cada poble, grup lingüístic, cultura. L'Església no és només la mediadora del do de Déu, és també la seva realització inicial, viscuda en cada cul-

tura, poble i nació. Comunitats a la Xina, al Camerun, a Suècia, a Colòmbia, a l'Egipte, a Catalunya... Aquestes comunitats cristianes, tan diverses, tan allunyades, estan cridades a viure com a germanes en la pau, la preocupació mútua, el servei, la justícia, la comunió; en un món que té sempre el perill de l'allunyament, la guerra i l'exclusió.

És així com l'Església salva el món.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Solidaridad sin fronteras

Un año más, «Manos Unidas» de la Diócesis, coordinados con toda España, nos hacen llegar el clamor, más allá de nuestras necesidades económicas, de que hay muchísimos hermanos y hermanas de todo el mundo, países jóvenes y comunidades en crecimiento, que tienen carencias mucho más grandes que las nuestras y que por eso debemos ayudarles solidariamente. Debemos vivir una «solidaridad sin fronteras», sabiendo que este es el nuevo nombre de la caridad (San Juan Pablo II).

El lema que nos proponen es «**Quien más sufre el maltrato en el planeta, no eres tú. Colaborar está en tu mano**». Atrae nuestra atención hacia datos económicos y sociales de los países pobres o en vías de desarrollo, que nos llegan a través de los medios de comunicación, pero que quedan muy pronto sepultados en un mar de noticias inmediatas, que no nos dejan llegar a ver lo esencial. Nos ayudan a caer en la cuenta de que el cuidado de la casa común debe tener bien presente la íntima relación entre hambre y pobreza y que no podemos maltratar, deteriorar más nuestro planeta. Las investigaciones científicas muestran que gran parte de la actual degradación de la tierra proviene de la acción humana. Según la Organización de las NN.UU. para la Alimentación y la Agricultura (FAO), el número de personas que padecen hambre actualmente alcanza los 821 millones y se ha detenido la reducción del hambre que se venía observando hasta 2015, sobre todo debido a los conflictos armados y al cambio climático. La lucha contra el hambre debe estar relacionada con las medidas para paliar la crisis medioambiental que arrebatara derechos fundamentales como el derecho al agua, a la alimentación, a la salud, al desarrollo, y en definitiva, a una vida digna. La contaminación del aire, del suelo y del agua tiene relación con los vertidos industriales y de la minería, las aguas residuales no tratadas, el uso de fertilizantes nocivos para la agricultura, el uso excesivo de plásticos y otras contaminaciones que se calcula que cada día (!) causan la muerte de 18.000 personas.

Y ¿qué podemos hacer? ¿Qué está haciendo ya Manos Unidas? Es relevante la labor admirable que la solidaridad va realizando. Durante el 2018, Manos Unidas recaudó 47 millones de euros y se realizaron 564 proyectos de desarrollo en 54 países diferentes. El 84,1% de lo que se recaudó fue a parar directamente a proyectos de desarrollo y el resto, a la estructura, la sensibilización y la promoción y captación de nuevos recursos. Un 33% de los proyectos aprobados (188 proyectos) eran de educación, un 20% (110) de alimentación y medios de vida, un 24% (136) de derechos humanos, sociedad civil, mujeres y equidad, un 14% (79) de proyectos de salud, y un 9% (51) se destinó a proyectos de medio ambiente, cambio climático, agua y saneamiento. Y se colaboró con 35 acciones de emergencia principalmente en África.

Con su lema, Manos Unidas quiere que nos demos cuenta de que nuestro planeta necesita una nueva cultura ecológica, que seamos cuidadores de la tierra en lugar de dominadores, y que luchemos por la vida digna de todas las personas, considerando las consecuencias medioambientales de nuestras iniciativas, de manera que se dé una gestión integral de los recursos naturales ya que «*quien más sufre el maltrato al planeta, no eres tú*». Tomar conciencia de todas estas realidades y ofrecer solidaridad integral a los hermanos que más sufren debe ser un imperativo ético para todos los discípulos de Cristo.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Celebació de la festa de Santa Paula al Santuari de Refet

Diumenge dia 26 de gener, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir l'Eucaristia dominical al Santuari de la Mare de Déu de Refet (Seró) en l'escaiença de la festa de Santa Paula, iniciadora de l'experiència espiritual de les Religioses Jerònimes a Betlem, branca femenina de l'Orde Jerònim, i actualment presents en la petita comunitat jerònima d'aquell santuari del Bisbat.

L'Arquebisbe concelebrà l'Eucaristia acompanyat del Rector de Seró i Capellà del santuari, Mn. Antoni Ballester, i de Mn. David Codina. Hi van ser presents molts fidels dels entorns, amb representants de les comunitats religioses establertes al Bisbat dels Religiosos Franciscans de Creu Blanca, Missioneres Concepcionistes i Filles de Crist Rei.

A la seva homilia, Mons. Vives destacà com Santa Paula fou una dona generosa i intrèpida del segle IV. Nascuda en una família aristocràtica romana, es va casar als 15 anys i va tenir 5 fills però quan va quedar viuda als 32 anys va anar aprofundint en la seva fe fins que va conèixer Sant Jeroni —prevere i traductor de la Bíblia— i el va començar a seguir.

L'any 385 tots dos van deixar Roma per anar a viure la vida monàstica a Orient traslladant-se a Bet-

lem, en les coves properes a l'actual Basílica de la Nativitat del Senyor. Precisament aquest any estem celebrant els 1.600 anys del traspàs de Sant Jeroni a Betlem (420). L'Arquebisbe va destacar com Sant Jeroni i Santa Paula van aprofundir en l'amor i l'estudi de la Paraula de Déu i la Sagrada Escripura i que, precisament, el Papa Francesc havia decidit que en el 3r Diumenge del Temps litúrgic Ordinari se celebri en endavant el «Diumenge de la Paraula» de Déu per indicar l'estima i veneració que els cristians hem de tenir envers la Sagrada Escripura que quan és proclamada en l'Assemblea litúrgica adquireix la seva màxima esplendor i revelació. Va animar els fidels a estimar la Paraula de Déu i aprofundir-la personalment i en grups bíblics de pregària i reflexió.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe Joan-Enric va voler agrair la presència de la Gna. Trinitat Cabrero i de la Gna. Pilar a Refet perquè fan present, com tots els consagrats, Jesús amb la seva vida de contemplació i de servei, d'amor a Déu i al proïsme, amb austeritat, i perquè han sabut fer del Santuari de Refet un lloc d'acollida als pelegrins i un lloc des d'on s'eleva el culte constant a Déu per amor pur.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Déu ens ha confiat els seus majors béns: la nostra vida, la dels altres, a cadascú

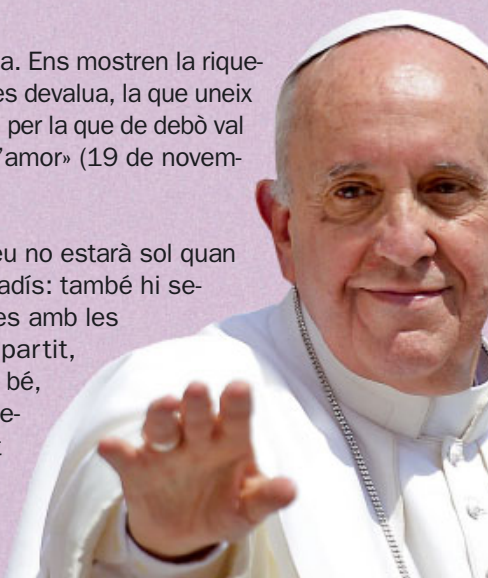
molts dons diferents. I ens demana que fem fructificar aquests talents amb audàcia i creativitat» (15 de novembre).

@Pontifex: «Resem per demanar la gràcia de saber escoltar el crit dels pobres: és el crit d'esperança de l'Església» (16 de novembre).

@Pontifex: «Els pobres ens faciliten l'accés al Cel. Ja des d'ara són el tre-

sor de l'Església. Ens mostren la riquesa que mai no es devalua, la que uneix la Terra i el Cel i per la que de debò val la pena viure: l'amor» (19 de novembre).

@Pontifex: «Déu no estarà sol quan ens rebí al Paradís: també hi seran les persones amb les que hem compartit, administrant-ho bé, tot el que el Senyor ha posat a les nostres mans» (19 de novembre).

Festa de Sant Sebastià a la diòcesi

La diòcesi, i especialment algunes poblacions com La Seu d'Urgell, va rememorar el 20 de gener la festa de Sant Sebastià. A la Catedral de Santa Maria, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir el solemne Ofici a la Catedral acompanyat pel Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, Mn. Pere Morales, Mn. Josep M. Solé i Mn. David Codina. També es va celebrar amb aplecs i calderades a d'altres indrets de la diòcesi, entre els que destaquem Sant Julià de Lòria, on es va cuinar una escudella per a 2.500 persones, i el petit poble de Pradell, a la Ribera del Sió, de 125 habitants.

Celebració de Sant Sebastià a la Catedral de Santa Maria

A la Catedral de Santa Maria d'Urgell hi van assistir els membres de la Germandat de Sant Sebastià, de socors i ajuts mutus, encapçalats pel Germà Major, Sr. Ramon Via plana, i l'Alcalde de la ciutat, Il·lm. Sr. Jordi Fàbrega, i altres membres de la Corporació Municipal. A la capital de l'Alt Urgell és festa gran i es recorda el vot de poble de la ciutat protegida de la pesta a través del sant. La Seu d'Urgell, com moltes d'altres poblacions catalanes, sota els estralls de la pesta al s. XIX va posar-se sota la protecció de Sant Sebastià, màrtir, patró, que era invocat per salvar-se del còlera, i alhora fou germen d'ajuts entre els treballadors, agricultors i ramaders.

La Germandat de Sant Sebastià, que actualment té 800 socis, va ser creada el 1855 per iniciativa del Canononge Mn. Domènec. Des de llavors ha ofert als seus associats, els serveis i atencions previstos pels seus fundadors.

Actualment, la Germandat impulsa diverses iniciatives culturals i ciutadanes, destacant la important recuperació de les tradicionals «Caramelles» de Pasqua, amb prop de 100 cantaires. Durant l'Eucaristia es van beneir els tradicionals panets de Sant Sebastià que foren repartits entre els fidels. Després de la Missa, a la sala de plens de l'Ajuntament de La Seu d'Urgell, va tenir lloc l'Assemblea General Ordinària de la Germandat que fou concloua amb un dinar de germanor, dins la qual fou elegit com a nou Germà Major el Sr. Climent Miró.

A Sant Julià de Lòria (Andorra), la Germandat de Sant Sebastià va fer també la seva assemblea anual el dia 20 de gener, i va assistir a la celebració eucarística, presidida per Mn. Pepe Chisvert. En acabar es va cuinar i repartir l'escudella en honor al sant que dona nom a l'agrupació, fundada al s. XVIII i que porta 32 anys celebrant la festa. Mn. Pepe Chisvert va fer-ne la benedicció, i va desitjar

a tots els assistents bona festa, juntament amb l'equip comunal, encapçalat pel Cònsol Major. Es van repartir 2.500 racions entre els assistents.

Al poble de Pradell també es va celebrar la festa del vot de poble en honor a Sant Sebastià. Com marca la tradició aquest petit poblet de la Ribera del Sió, de poc més de 125 habitants.

Al migdia les campanes van repicar a missa festiva, i la petita església dedicada a l'Assumpció de la Mare de Déu es va omplir de fidels del poble i vinguts d'altres llocs. La missa va estar acompanyada pels cants del petit cor parroquial. Mn. Jaume Mayoral, Rector de la Parròquia, va parlar a l'homilia del sentit solidari de la festa. A l'acabar la celebració es va fer una fotografia de família per recordar a les properes generacions el sentit i l'arrelament de les festes religioses en la vida del poble. Al vespre, un sopar popular, va servir per compartir la festa en honor de Sant Sebastià, màrtir.

Celebració de Sant Sebastià a Sant Julià de Lòria

Pradell celebra el seu vot a Sant Sebastià

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns [(lit. hores: 1a setm.) 1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la Cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Santa Eulàlia, vg. i mr.; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Dijous [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, verge agustina.

14. □ Divendres [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sants Ciril, monjo, i Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, patrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III).

15. ■ Dissabte [1R 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Sant Faus-

tí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 15,15-21 / SI 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé, més breu: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliàna, verge i màrtir; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, màrtir; beat Simó de Càscia, prevere agustinià.

25 ANYS CPT

Una experiència
marcada
pel guiatge de
l'Esperit

Inauguració del Concili Provincial Tarraconense, any 1995

Mn. Jordi Orobitg i Huguet és Rector de la parròquia de Sant Martí de Puig-reig, a la diòcesi de Solsona. Per ell, la participació fou un exercici sinodal en un clima de fraternitat i responsabilitat.

Com recorda la seva vivència del Concili?

En primer lloc, com una gràcia de creixement personal. Al mateix temps, fou una experiència eclesial de primer ordre, marcada pel guiatge de l'Esperit que impulsava les esglésies amb seu a Catalunya a intentar respondre els reptes del moment i a voler fer més presents i actualitzats, ara i aquí, els ensenyaments i les intuïcions fonamentals del Concili Vaticà II. Crec poder afirmar que fou un exercici sinodal d'esglésies germanes per fer efectiva la recepció del Concili Vaticà II a casa nostra, en un clima de fraternitat, responsabilitat i llibertat.

Després d'aquests 25 anys, com veu l'Església a Catalunya?

Com sigui que els temps son extremadament canviants i el context vital (cultural, social, polític, econòmic, religiós,...) molt diferent d'aquella segona meitat dels 90, ens cal afinar de nou l'orella i el cor evangelitzador per escoltar l'Esperit i intentar descobrir cap on Aquest vol menar-nos. Febles i fràgils com som, crec que ens cal pregar, pensar, discernir, planificar i actuar, amb els nostres bisbes al capdavant i ben units.

Diumenge V de durant l'any (A)

COMENTARI

Ser llum del món i sal de la terra

Una de les paraules més emprades en el temps de Nadal va ser la paraula «llum». Avui la tornem a trobar referida a nosaltres: *Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent.* I abans Jesús ha fet servir una altra metàfora: *Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust... no serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.* Jesús vol que preservem de la corrupció el nostre món com ho fa la sal amb els aliments i al mateix temps que Déu, en contemplar les nostres vides, no les trobi disgustades, sense substància. Aquesta és la tasca dels deixebles de Jesús. Si no som sal, no som bons per a res, no servim per a res; en canvi si som llum *en veure el bé que hem obrat, glorificaran el nostre Pare del cel.* És la diferència entre ser sal i llum o no ser-ne.

I com ho serem? La primera lectura ens dona la resposta: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis.* I encara després ens recomana: *Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.* Si fem tot això llavors serem llum del món i sal de la terra.

I Pau ens diu: *Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu... no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa.* Pau predica no una saviesa humana sinó la de la creu, no vol paraules que s'imposin per la saviesa sinó pel poder de l'Esperit. Quan no ens recolzem en les nostres forces, en el nostre poder, en les nostres qualitats, sinó en la força de la creu, en la feblesa humana, en allò que el món no valora, quan compartim el que tenim amb els nostres germans llavors som sal de la terra i llum del món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del marí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor:

«Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra recatemente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del clemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»